

Değerli Üyelerimiz

Türkiye çok dinamik bir toplumsal yapıya sahip bulunmaktadır, Bir meslek örgütünün 2 ayda bir yayınladığı bülteninde konu bulmakta *zorlanacağı* düşünülebilir. Oysa biz hergün büyük sorun ve olaylarla karşı karşıya kalmaktayız. Siyasal, ekonomik, *sosyal* ve mesleki sorunlar ve olaylar hızla birbirini izliyor. Dinamik toplumsal yapılar, *ileriye doğru* bir gelişimin, değişimin ve dönüşümün ortaya çıkmasını sağlayabilecekleri gibi, bir istikrarsızlık, kaos ve toplumsal çürümeye neden olabilirler. Eğer bu dinamik *sürece* müdahale edilebilirse geleceğe umutla bakabiliriz.

Ancak ne yazık ki gelişmeleri bu yönde değerlendiremiyoruz.

Sivas'ta Pir Sultan Abdal Şenliklerine katılan 37 aydının, sanatçının bir otelde yakılması olayını *serin kanlı* değerlendirenleyiz. Vahşete karşı gösterdiğimiz tepkiler son derece haklı.Ama asıl üzerinde durmamız gereken bilime, aydınlığa,- demokrasiye ve laikliğe düşman yobaz güruhlarına karşı yapmamız gerekenlerdir. Bizleri biraraya getiren artık cenaze törenleri olmamalı! Yıllardır adım adım toplumda egemenlik kurmaya çalışan, toplumu geriye, karanlığa götürmek isteyen bu güçlere karşı yaşamın her alanında örgütlü mücadele yürütmek zorundayız. Bugün toplumsal sorunlar bilinçli bir biçimde yeni dünya düzeni, küreselleşme, globalleşme gibi kavramlarla anlaşılmaz, daha bir karmaşık hale *getiriyor*. Bugün demokrasi, partiler demokrasisine, partiler demokrasisi de delege demokrasisine indirgenmiştir Medyanın büyük desteği ile bu durum insanları siyasi programlar, partiler, liderler ve ahlaki değerler arasında farkı ayırtedemez konuma getirmiştir ABD'de olduğu gibi, insanlar birbirinden farksız, ama aynı çıkar gruplarının temsilcileri arasında tercih yapmaya zorlanıyor. Bunun bir kader olduğuna *inanmıyoruz*, Dürüst namuslu insanların, demokratik örgütlerin böyle bir *gidişe* karşı muhalefetlerini yükseltmeleri zorunluluktur.

Ülkenin içinde bulunduğu ekonomik durum ise rant ekonomisini yaratanlar ve yararlananlar tarafından sürdürülmeye çalışılmaktadır Hiçbir soruna köklü *çözümler* getirilmiyor, günlük politikalar yeğleniyor, 1980'den bugüne *sanayileşme* politikası terkedilmiş, ülke kaynakları rant kesiminin elinde toplanmaya çalışılmıştır Gelinek noktada 224 trilyon TL ilk bir iç borç *şbz* konusudur. Bu borç 200 trilyon il.lık bir faiz yükü doğurmaktadır İstanbul Sanayi Odası'nın *açıklamasına göre* bu faiz gelirlerinden yaklaşık 1000 aile yararlanmaktadır. Ortaya çıkan bütçe açıklan rant kesiminden vergi alınarak kapatılmıyor, memur maaşlarını, işçi ücretlerini düşük tutarak ve toplumun ortak malları, *tasarruflarının* sonucu olan KİT'ler satılarak kapatılmaya çalışılıyor. Yoğun bir ideolojik bombardımanla yaygınlaştırılan "Star Kültürüyle sokaktaki insan bile bir ekonomi uzmanı gibi KİT'lerin hemen satılmasını, bu baş belalarından hemen kurtulmamızı önerebiliyor. Kuşkusuz KİT'lerin çok büyük sorunları bulunmakta ama KİT'leri bu hale getirenler de rant

BASYAZI

ekonomisinden çıkar sağlayanlardan başkaları değil. Bugün kamu harcamalarının GSMH'ye oranı Avrupa Topluluğunda %49'dur Bu oran Türkiye'de 1979'da %21.2, 1985te % 14.8, 1992'de %21 'din İddia edilenin tersine Türkiye'de kamunun ekonomi içindeki payı gelişmiş ülkelerle karşılaştırıldığında daha düşüktür, Yatırımlar açısından ise durumu daha da kötüdür, Bütçe içindeki yatırımların payı 1970'lerde %20 iken günümüzde bu oran % 13'e gerilemiştir. Bu koşullarda ülkenin sanayileşmesi, yeni istihdam olanakları yaratılarak işsizliğe çözüm bulması mümkün değildir.

Bir diğer yanlış değerlendirme de Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun içinde bulunduğu durum ve çözüm önerilerine bağlı olarak yapılmaktadır DPT ve "Star Kültürü"nin ideologları devletin bölgeden topladığı vergilerle, bölgeye aktardığı kaynakları karşılaştırmakta ve Batı bölgeleri aleyhine 1'e 3'lük bir oran olduğunu iddia etmektedir. Bu yaklaşım doğruysa son on yılda Doğu ve Güneydoğu Anadolu, Doğu Karadeniz bölgeleri ile İç Anadolu'nun bazı illerinin Milli Gelir'den aldıkları pay neden azalmıştır ve hala azalmaya devam etmektedir? Bu tür yaklaşımlar aşırı milliyetçi düşünceleri beslemekten, yangına körükle gitmekten başka bir sonuç doğuramazlar Aşırı milliyetçiliğin kışkırtıldığı ortamlarda özel ordu oluşturma girişimlerinin ise tesadüfi olduğu söylenemez, Her on yılda bir toplumsal yaşama müdahalelerin yaşandığı bir ülkede bu girişimlerin hangi amaçlarla yapıldığını demokrasiden yana tüm kişi ve kuruluşlar çok iyi bilmelidirler

Ekonomik sorunların yükünü çekmeye zorlanan çalışan kesimler ve özellikle kamu çalışanları birkaç yıldır geliştirdikleri sendikal mücadele ve eylemleriyle Temmuz ayında ülke gündemini belirlemişlerdir TMMOB ve Jeoloji Mühendisleri Odası bu haklı mücadeleleri desteklemiş, yanında ve içinde olmuştur Ancak yaşanan baskı rejimlerinin insanlar üzerinde oluşturduğu ürkeklik, sorunların ikili ilişkilerle çözümlenmesi beklentileri ne yazık ki tam olarak aşılamamıştır. Bir örgüt yönetici ve üyeleriyle bir bütündür Ne üyelerin aktif katılımı olmadan yönetimler ne de örgütsüz ve dağınık *üyeler* hak alma mücadelesinde tek başına yeterli olabilir. Hakların örgütlü, birlikte ve kitlesel mücadelelerle alınacağı düşüncesiyle davranmamız bir zorunluluktur.

Mesleki sorunlar kapsamında yaşanan en önemli olgu Haziran ayı içinde gerçekleşen Olağanüstü Genel Kurul olmuştur. Odamızın İstanbul ve İzmir'de şubelerini kurarak ve genel kurullarını *yaparak* sağladığı örgütsel gelişme, Olağanüstü Genel Kurulla daha da ileri bir aşamaya ulaştırılmıştır. Yapılan Tüzük değişiklikleri ile TMMOB Tüzüğü gereği delege sistemine geçilmiş, üye iradesinin ülke düzeyinde daha sağlıklı ortaya çıkmasının yolu açılmış, ancak bu değişikliklerle Odamız yeni bazı sorumluluklar da yüklenmiştir, Odamızın bu yeni süreci şimdiye kadar olduğu gibi başarıyla geçeceğine inanıyoruz,

BASYAZI

Saygılarımızla,..

Yönetim Kurulu